

Zakon o novčanoj naknadi žrtvama kaznenih djela

I. OPĆE ODREDBE

Sadržaj Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje pravo na novčanu naknadu žrtvama kaznenih djela nasilja počinjenih s namjerom (u daljnjem tekstu: naknada), pretpostavke i postupak za ostvarivanje prava na naknadu, tijela koja donose odluke i sudjeluju u postupku odlučivanja o pravu na naknadu te se određuju tijela i postupak koji se primjenjuje u prekograničnim slučajevima.

Načela

Članak 2.

Naknadu daje Republika Hrvatska na načelima društvene solidarnosti i pravедnosti.

Korištenje izraza koji imaju rodno značenje

Članak 3.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Odgovarajuća primjena zakona

Članak 4.

Na pitanja postupka koja nisu uređena ovim Zakonom na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim je uređen opći upravni postupak.

II. PRETPOSTAVKE

Ovlaštenici prava na naknadu

Članak 5.

(1) Pravo na naknadu prema ovom Zakonu ima neposredna žrtva i posredna žrtva, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(2) Neposredna žrtva je osoba koja je pretrpjela teške tjelesne ozljede ili teško narušenje zdravlja kao posljedicu kaznenog djela nasilja.

(3) Kaznenim djelom nasilja smatra se:

– kazneno djelo počinjeno s namjerom uz primjenu sile ili povredom spolnog integriteta,
– kazneno djelo dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom kojim je prouzročena smrt, teška tjelesna ozljeda ili teško narušenje zdravlja jedne ili više osoba, a propisano je Kaznenim zakonom kao teži oblik temeljnoga kaznenog djela počinjenog s namjerom.

(4) Neposrednom žrtvom smatra se i osoba koja je pretrpjela teške tjelesne ozljede ili teško narušenje zdravlja:

– za vrijeme počinjenja namjernoga kaznenog djela nasilja prema drugoj osobi, ako nije sudjelovala u počinjenju toga kaznenog djela,

– pokušavajući spriječiti počinjenje kaznenog djela,

– pomažući policiji pri uhićenju počinitelja,

– pružajući pomoć drugoj žrtvi kaznenog djela.

(5) Kad kazneno djelo iz stavka 3. i 4. ovoga članka prouzroči smrt neposredne žrtve, pravo na naknadu ima posredna žrtva.

(6) Posredna žrtva je bračni drug, izvanbračni drug, dijete, roditelj, posvojenik, posvojitelj, maćeha, očuh, pastarak neposredne žrtve i osoba s kojom je neposredna žrtva živjela u istospolnoj zajednici.

(7) Posredna žrtva je i djed, baka i unuk, ako je jedan od njih neposredna žrtva, u slučaju kad je između njih postojala trajnija zajednica života, a baka i djed su zamjenjivali roditelje.

(8) Postojanje izvanbračne i istospolne zajednice prosuđivat će se prema propisima Republike Hrvatske.

Kaznena djela zbog kojih se može ostvariti pravo na naknadu

Članak 6.

Pravo na naknadu može se ostvariti samo zbog posljedica kaznenog djela iz članka 5. stavka 3. i 4. ovoga Zakona počinjenog prema neposrednoj žrtvi na području Republike Hrvatske, na hrvatskom brodu ili u hrvatskom zrakoplovu bez obzira gdje se žrtva nalazi u trenutku nastupanja posljedice kaznenog djela.

Državljanstvo ili prebivalište žrtve

Članak 7.

Pravo na naknadu ima žrtva koja je:

- državljanin Republike Hrvatske ili ima prebivalište u Republici Hrvatskoj,
- državljanin države članice Europske unije ili ima prebivalište u državi članici Europske unije.

Obveza prijave kaznenog djela i utjecaj kaznenog postupka

Članak 8.

(1) Pravo na naknadu prema ovom Zakonu može se ostvariti samo ako je kazneno djelo evidentirano ili prijavljeno policiji ili državnom odvjetništvu kao kazneno djelo.

(2) Ovlaštenici iz članka 5. i 7. ovoga Zakona imaju pravo na naknadu neovisno o tome je li počinitelj kaznenog djela poznat i bez obzira na pokretanje kaznenog postupka.

Isključenje prava na naknadu

Članak 9.

Pravo na naknadu prema ovom Zakonu ne može se ostvariti kad je šteta posljedica kaznenih djela protiv sigurnosti prometa.

III. PRAVA ŽRTVE

Naknada troškova zdravstvene zaštite

Članak 10.

(1) Neposredna žrtva ima pravo na naknadu troškova zdravstvene zaštite u visini vrijednosti zdravstvenog standarda utvrđenog propisima obveznoga zdravstvenog osiguranja u Republici Hrvatskoj.

(2) Naknada iz stavka 1. ovoga članka priznaje se samo ako neposredna žrtva nema pravo na pokriće troškova na temelju zdravstvenog osiguranja.

Naknada za izgubljenju zaradu

Članak 11.

Neposredna žrtva ima pravo na naknadu za izgubljenju zaradu, koje se priznaje u jednokratnom iznosu od najviše 35.000,00 kuna.

Naknada zbog gubitka uzdržavanja

Članak 12.

(1) Posredna žrtva iz članka 5. stavka 6. i 7. ovoga Zakona koju je umrla neposredna žrtva uzdržavala ima pravo na naknadu zbog gubitka zakonskog uzdržavanja.

(2) Naknada zbog gubitka uzdržavanja priznaje se u jednokratnoj svoti na temelju aktuarske računice polazeći od najniže obiteljske mirovine prema Zakonu o mirovinskom osiguranju određene na temelju pet godina staža osiguranja i očekivanog trajanja razdoblja uzdržavanja posredne žrtve iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Naknada iz stavka 2. ovoga članka priznaje se samo ako posredna žrtva nema pravo na davanje iz obveznoga mirovinskog osiguranja.

(4) Naknada iz stavka 2. ovoga članka priznaje se u iznosu od najviše 70.000,00 kuna ukupno za sve posredne žrtve iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za pogrebne troškove

Članak 13.

Pravo na naknadu uobičajenih pogrebnih troškova, u iznosu od najviše 5.000,00 kuna, ima osoba koja ih je platila.

Okolnosti koje utječu na visinu naknade

Članak 14.

(1) Pri odlučivanju o pravu na naknadu uzima se u obzir:

- postupanje neposredne žrtve prije, u trenutku počinjenja kaznenog djela i nakon toga,
- doprinos neposredne žrtve nastanku i obujmu štete,
- je li neposredna žrtva i u kojem roku prijavila kazneno djelo nadležnim tijelima, osim ako to nije mogla učiniti iz opravdanih razloga,
- suradnja neposredne žrtve s policijom i nadležnim tijelima kako bi se počinitelj priveo pravdi.

(2) Neposredna žrtva koja je pridonijela da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu.

(3) Zahtjev za naknadu će se odbiti ili će se naknada umanjiti ako se utvrdi da je žrtva uključena u organizirani kriminal, odnosno zbog njezinog udruživanja u zločinačku organizaciju.

(4) Naknada se može odbiti ili umanjiti i kad bi davanje potpune naknade bilo suprotno načelu pravednosti, morala ili javnom poretku.

(5) Ponašanje neposredne žrtve imat će se na umu i pri prosudbi prava posredne žrtve na naknadu.

Uračunavanje drugih naknada

Članak 15.

(1) Primanja na temelju zdravstvenog, mirovinskog ili drugog osiguranja i drugih osnova uračunavaju se u odgovarajuće osnove naknade, tako da se naknada koja se daje žrtvi sastoji od razlike između ukupne naknade na koju na temelju ovoga Zakona žrtva ima pravo i onoga što žrtva prima po jednoj ili više navedenih osnova.

(2) Dobrovoljna osiguranja koja plaća neposredna ili posredna žrtva ne uračunavaju se u iznos naknade.

Primjena Zakona o obveznim odnosima

Članak 16.

Na prijenos i nasljeđivanje prava na naknadu po ovom Zakonu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima.

IV. NADLEŽNA TIJELA

1. Tijelo koje odlučuje

Članak 17.

Odbor za novčanu naknadu žrtvama kaznenih djela

(1) O pravu na naknadu odlučuje Odbor za novčanu naknadu žrtvama kaznenih djela (u daljnjem tekstu: Odbor) koji čine predsjednik i četiri člana. Predsjednik i svaki član Odbora ima dva zamjenika.

(2) Predsjednik, odnosno zamjenici predsjednika Odbora su suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(3) Članovi Odbora odnosno njihovi zamjenici su:

- zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske,
- predstavnik civilnog društva iz područja zaštite žrtava kaznenih djela,
- predstavnik ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa,
- stručnjak iz područja zdravstva ili socijalne skrbi.

(4) Članovi Odbora, odnosno njihovi zamjenici iz stavka 3. podstavka 3. i 4. ovoga članka moraju imati odgovarajući sveučilišni diplomski studij i najmanje pet godina radnog iskustva na svom stručnom području.

Imenovanje Odbora

Članak 18.

(1) Odbor imenuje Vlada Republike Hrvatske. Predsjednik Odbora, njegovi zamjenici, članovi Odbora i njihovi zamjenici imenuju se na vrijeme od četiri godine i mogu biti ponovno imenovani.

(2) Predsjednika Odbora i njegove zamjenike predlaže predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske na temelju odluke opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(3) Članove Odbora i njihove zamjenike predlažu:

- Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske – zamjenike Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske,
- Ured za udruge Vlade Republike Hrvatske – predstavnike civilnog društva iz područja zaštite žrtava kaznenih djela,
- ministar nadležan za poslove pravosuđa – predstavnike ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa,
- ministar nadležan za zdravstvo i socijalnu skrb – stručnjake iz područja zdravstva ili socijalne skrbi.

(4) Nadležna tijela prijedloge za imenovanje predsjednika i članova Odbora te njihovih zamjenika dostavljaju ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa najkasnije dva mjeseca prije isteka mandata članova Odbora, odnosno najkasnije u roku od 15 dana od prijevremenog prestanka mandata. Ministar nadležan za poslove pravosuđa dostavlja Vladi Republike Hrvatske popis predloženih kandidata za Odbor najkasnije mjesec dana prije isteka mandata članova Odbora, odnosno 10 dana od prijevremenog prestanka mandata.

Prijevremeno razrješenje

Članak 19.

(1) Predsjednika, članove Odbora i njihove zamjenike razrješuje Vlada Republike Hrvatske prije isteka vremena na koje su imenovani:

- na osobni zahtjev,
- zbog prestanka njihove funkcije koja je pretpostavka za imenovanje,
- zbog neurednog i nesavjesnog obavljanja poslova u Odboru,
- zbog nedostojnosti ili nemogućnosti obavljanja poslova u Odboru.

(2) Zahtjev za razrješenje iz stavka 1. podstavka 3. i 4. ovoga članka može podnijeti ministar nadležan za poslove pravosuđa, predsjednik Odbora ili tri člana Odbora.

Rad Odbora

Članak 20.

(1) Odbor odlučuje o zahtjevima za naknadu na sjednicama kojima predsjedava predsjednik.

(2) Odbor se sastaje svaka dva mjeseca, a po potrebi i češće. Saziva ga predsjednik, a u slučaju njegove spriječenosti njegov zamjenik.

(3) Predsjednik i članovi Odbora imaju pravo na naknadu za rad u Odboru, u iznosu koji odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

(4) Predsjednika i članove Odbora u njihovoj odsutnosti zamjenjuju njihovi zamjenici.

2. Druga tijela u postupku

Zadaci policije

Članak 21.

(1) Policija je dužna dati informacije iz članka 23. ovoga Zakona osobama koje imaju pravo na naknadu na temelju ovoga Zakona i obrasce za podnošenje zahtjeva.

(2) Na zahtjev osoba iz stavka 1. ovoga članka, policija će izdati potvrdu da je djelo prijavljeno ili evidentirano kao kazneno djelo. Sadržaj potvrde propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa u suglasnosti s ministrom nadležnim za unutarnje poslove.

Zadaci ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa

Članak 22.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa obavlja stručne i administrativno-tehničke poslove za Odbor.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa obavlja poslove koji se odnose na suradnju i razmjenu informacija između Odbora, policije i nadležnih tijela drugih država koja su, u skladu s propisima tih država, nadležna za obavljanje zadataka u postupcima za ostvarivanje prava na naknadu štete te pružanje pomoći i pronalaženje odgovarajućih rješenja u vezi s provedbom odredaba ovoga Zakona u prekograničnim slučajevima.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dužno je dati informacije iz članka 23. ovoga Zakona osobama koje imaju pravo na naknadu na temelju ovoga Zakona u prekograničnim slučajevima i obrasce za podnošenje zahtjeva te

im na njihov zahtjev dati opće upute i informacije o tome kako ispuniti zahtjev i koja je popratna dokumentacija potrebna u skladu s priručnikom koji je izradila Europska komisija.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa nadležno je za zaprimanje i prosljeđivanje zahtjeva u prekograničnim slučajevima.

V. INFORMIRANJE ŽRTAVA O PRAVU NA NAKNADU

Članak 23.

(1) Policija, državno odvjetništvo i sudovi dužni su osobama koje prema ovom Zakonu imaju pravo na naknadu od Republike Hrvatske dati informacije o pravu na naknadu i o tijelu kojem se mogu obratiti radi ostvarivanja tog prava.

(2) Informacije se daju usmenim putem, kad god je to moguće na jeziku koji žrtva razumije, a u pisanom obliku na hrvatskom ili engleskom jeziku.

(3) Policija, državno odvjetništvo i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dužni su osobama koje imaju pravo na naknadu prema ovom Zakonu dati potrebne obrasce za podnošenje zahtjeva i, na njihovo traženje, dati opće upute i informacije o tome kako ispuniti zahtjev i koja je popratna dokumentacija potrebna.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa izradit će na hrvatskom i engleskom jeziku letak i/ili knjižicu koja sadrži informacije o pravu na naknadu, pretpostavkama i postupku za ostvarenje tog prava i dostaviti ih tijelima iz stavka 1. ovoga članka, a može ih, na njihov zahtjev, dostaviti i drugim pravnim osobama koje prilikom obavljanja svojih poslova dolaze u doticaj sa žrtvama kaznenih djela nasilja.

(5) Informacije sadržane u letku i/ili knjižici i obrasci zahtjeva za naknadu objavljuju se na internetskim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i tijela iz stavka 1. ovoga članka na hrvatskom i engleskom jeziku.

VI. POSTUPAK ZA OSTVARIVANJE NAKNADE

Podnošenje zahtjeva

Članak 24.

(1) Zahtjev za pokretanje postupka podnosi se ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(2) Zahtjev se podnosi na obrascu koji pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(3) Ako zahtjev nije podnesen na propisanom obrascu, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dostavit će podnositelju zahtjeva primjerak obrasca i pozvati ga da zahtjev podnese na propisanom obrascu.

Rok za podnošenje zahtjeva

Članak 25.

(1) Zahtjev se mora podnijeti najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je počinjeno kazneno djelo koje se navodi u zahtjevu za naknadu.

(2) Ako žrtva iz opravdanih razloga nije u mogućnosti podnijeti zahtjev u roku iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev mora podnijeti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana kada su prestali postojati razlozi zbog kojih nije bila u mogućnosti podnijeti zahtjev, a najkasnije u roku od tri godine od dana kada je počinjeno kazneno djelo.

(3) Ako je žrtva maloljetnik ili osoba lišena poslovne sposobnosti, a njezin zakonski zastupnik nije podnio zahtjev u roku iz stavka 1. ovoga članka, rok od šest mjeseci počinje teći od dana kada osoba navrší 18 godina ili od dana kad je po nastupanju punoljetnosti žrtve pokrenut kazneni postupak ili od dana kad je osobi vraćena poslovna sposobnost.

Sadržaj zahtjeva

Članak 26.

(1) Zahtjev mora sadržavati:

– osobne podatke o podnositelju zahtjeva, odnosno žrtvi ako nije ista osoba kao podnositelj zahtjeva: ime i prezime, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, adresu prebivališta ili boravišta, radno mjesto i adresu poslodavca, identifikacijsku oznaku u skladu s propisima države čiji je državljanin,

- opis kaznenog djela (datum, mjesto i okolnosti počinjenja),
 - opis posljedica kaznenog djela,
 - datum kad je žrtva prijavila počinjeno kazneno djelo nadležnim tijelima,
 - navod je li žrtvi poznato vodi li se protiv počinitelja kazneni postupak, pred kojim sudom i pod kojim poslovnim brojem predmeta,
 - navod o vrsti i visini naknade koju je žrtva ostvarila iz drugih pravnih osnova,
 - vrstu i visinu naknade koju žrtva zahtijeva.
- (2) Zahtjev se podnosi na hrvatskom jeziku.

Isprave koje se prilažu
Članak 27.

(1) Uz zahtjev se prilažu sljedeće isprave:

- dokaz o državljanstvu ili prebivalištu,
- potvrda policije iz članka 21. stavka 2. ovoga Zakona o tome je li djelo evidentirano ili prijavljeno kao kazneno djelo,
- medicinska dokumentacija iz koje proizlazi da je neposredna žrtva pretrpjela teške tjelesne ozljede ili teško narušenje zdravlja,
- smrtni list ako je neposredna žrtva umrla zbog posljedica kaznenog djela,
- izjava žrtve o ostvarivanju naknada za pojedine vrste šteta priznatih ovim Zakonom iz drugih pravnih osnova,
- druge isprave kojima se dokazuje postojanje uvjeta iz ovoga Zakona, kojima žrtva raspolaže.

(2) Uz ispravu sastavljenu na stranom jeziku prilaže se i ovjereni prijevod.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa pisano će pozvati podnositelja zahtjeva da u roku od najviše 30 dana dopuni zahtjev dokazima koji su potrebni za donošenje odluke.

Dostavljanje informacija i isprava
Članak 28.

Državna i druga tijela te pravne i fizičke osobe koje imaju informacije i isprave o okolnostima i činjenicama koje su od važnosti za donošenje odluke moraju takve informacije i isprave, bez naknade, predati ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa i Odboru, pisanim putem na njihov zahtjev.

Troškovi postupka
Članak 29.

(1) U postupku za ostvarivanje naknade po ovom Zakonu ne plaćaju se upravne pristojbe.

(2) Troškovi prevođenja i troškovi vještačenja terete državni proračun.

Pripreme sjednica i nacрта odluka
Članak 30.

Materijal za sjednice Odbora i nacрте odluka priprema ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Izvođenje dokaza
Članak 31.

(1) Radi utvrđivanja činjeničnog stanja Odbor može i sam izvoditi dokaze. Dokazi se izvode u pravilu čitanjem isprava, a iznimno se može provesti saslušanje svjedoka i/ili podnositelja zahtjeva, odnosno vještačenje.

(2) O izvođenju dokaza sastavlja se zapisnik ili službena zabilješka.

Odlučivanje o zahtjevu
Članak 32.

(1) Odbor može donositi odluke ako su na sjednici nazočni predsjednik Odbora ili njegov zamjenik i svi članovi ili njihovi zamjenici. Odluku o zahtjevu Odbor donosi većinom glasova svih članova.

(2) O pravu na naknadu Odbor donosi rješenje u roku od 60 dana od dana primitka potpunog zahtjeva.

Vrste odluka
Članak 33.

Odbor će:

1. odbaciti zahtjev kao nepravodoban ili nedopušten,
2. odbaciti zahtjev kao neuredan ili nepotpun uz uvjet da je podnositelj zahtjeva pozvan da ga ispravi ili upotpuni, ali to nije učinio u ostavljenom roku,
3. prihvatiti zahtjev, u cijelosti ili djelomice, i odrediti iznos naknade,
4. odbiti zahtjev kao neosnovan.

Rješenje o zahtjevu

Članak 34.

(1) Rješenje o zahtjevu za naknadu sadrži:

- ime i prezime podnositelja zahtjeva, njegovu identifikacijsku oznaku u skladu s propisima države čiji je državljanin, državljanstvo, adresu prebivališta ili boravišta,
- zakonski naziv kaznenog djela, vrijeme i mjesto počinjenja kaznenog djela na temelju kojeg je podnesen zahtjev,
- vrste priznate naknade, njihov iznos i rok plaćanja.

(2) Kad Odbor djelomično prihvati zahtjev, u izreci rješenja će izreći u kojem dijelu zahtjev prihvaća, a u kojem ga odbija.

(3) Rješenje o pravu na naknadu dostavlja se podnositelju zahtjeva bez odgode. Nakon pravomoćnosti rješenja i isplate naknade rješenje i obavijest o isplati dostavit će se nadležnom državnom odvjetništvu prema prebivalištu počinitelja kaznenog djela, odnosno žrtve radi ostvarivanja zahtjeva iz članka 39., 40. i 41. ovoga Zakona.

(4) U domaćem prekograničnom slučaju (članak 36. stavak 2.) ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa bez odgode dostavlja rješenje Odbora podnositelju zahtjeva i nadležnom tijelu druge države članice Europske unije, na obrascu koji je propisala Europska komisija.

(5) Protiv rješenja Odbora nije dopuštena žalba, ali podnositelj zahtjeva može pokrenuti upravni spor.

Isplata naknade

Članak 35.

Na temelju rješenja Odbora ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa isplatit će naknadu u roku od 30 dana od dana dostave rješenja kojim je određeno plaćanje naknade.

VII. POSTUPCI U PREKOGRANIČNIM SLUČAJEVIMA

Prekogranični slučajevi

Članak 36.

(1) Prekogranični slučajevi su domaći i strani prekogranični slučajevi.

(2) Domaći prekogranični slučaj je slučaj kada je kazneno djelo počinjeno na području Republike Hrvatske i o pravu na naknadu po ovom Zakonu odlučuje Odbor iz članka 17. ovoga Zakona, a zahtjev za naknadu je podnesen nadležnom tijelu u drugoj državi članici Europske unije u kojoj žrtva ima prebivalište.

(3) Strani prekogranični slučaj je slučaj kada je kazneno djelo počinjeno u drugoj državi članici Europske unije i za odlučivanje o pravu na naknadu je nadležno tijelo te države, a zahtjev za naknadu podnosi osoba koja ima prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Domaći prekogranični slučaj

Članak 37.

(1) Nakon primitka zahtjeva od nadležnog tijela druge države članice Europske unije ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dostavit će tom tijelu i podnositelju zahtjeva, najkasnije u roku od 30 dana, potvrdu o primitku zahtjeva, informacije o osobi za kontakt i, ako je to moguće, o približnom roku u kojem će biti odlučeno o zahtjevu.

(2) Ako ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa od nadležnog tijela druge države članice Europske unije primi zahtjev koji nije poslan na obrascu koji je propisala Europska komisija, vratit će zahtjev tijelu od kojeg ga je primilo.

(3) Ako zahtjev i priložene isprave nisu na hrvatskom jeziku, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vratit će ih podnositelju odnosno tijelu od kojeg je zahtjev primilo, uz uputu o uporabi hrvatskog jezika u skladu sa člankom 26. i 27. ovoga Zakona.

(4) Ako u domaćem prekograničnom slučaju Odbor utvrdi da radi odlučivanja o zahtjevu treba obaviti pojedine radnje,

kao što su saslušanje podnositelja zahtjeva, svjedoka, vještaka ili druge osobe, može zatražiti od nadležnog tijela druge države članice Europske unije, u kojoj je podnositelj podnio zahtjev za naknadu, da obavi te radnje.

(5) Saslušanje, koje je potrebno u tom postupku, može se obaviti i korištenjem tehničkih pomagala. Tehnička pomagala uključuju posebice računalnu tehnologiju, elektroničke komunikacijske mreže i druga pomagala za prijenos slike i zvuka.

(6) Saslušanje iz stavka 5. ovoga članka obavlja Odbor.

Strani prekogranični slučaj

Članak 38.

(1) U stranom prekograničnom slučaju zahtjev za naknadu podnositelj može podnijeti ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa u najkraćem mogućem roku dostavlja zahtjev s priložima nadležnom tijelu države od koje podnositelj zahtjeva traži naknadu štete, na službenom jeziku te države ili drugom jeziku koji je ta država odredila da će prihvatiti.

(3) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka dostavlja se na obrascu koji propisuje Europska komisija.

(4) Ako tijelo koje je u drugoj državi nadležno za odlučivanje zatraži da se saslušanje podnositelja zahtjeva, svjedoka, vještaka ili druge osobe obavi u Republici Hrvatskoj, saslušanje obavlja Odbor koji potom dostavlja izvješće o saslušanju tijelu druge države nadležnom za odlučivanje o zahtjevu.

(5) Ako tijelo koje je u drugoj državi nadležno za odlučivanje zatraži da obavi saslušanje uz pomoć tehničkih pomagala, saslušanje se obavlja u suradnji s ministarstvom nadležnim za poslove pravosuđa pod uvjetom da osoba koja će biti saslušana pristane na takvo saslušanje.

VIII. PRIJELAZ PRAVA I VRAĆANJE NEOSNOVANO STEČENOG

Prijelaz prava žrtve prema počinitelju na Republiku Hrvatsku

Članak 39.

(1) Isplatom naknade neposrednoj ili posrednoj žrtvi prelaze na Republiku Hrvatsku, po samom zakonu, do iznosa isplaćene naknade, sva prava tih žrtava prema počinitelju kaznenog djela.

(2) Zastara počinje teći za Republiku Hrvatsku od dana kada je nadležno državno odvjetništvo obaviješteno o isplati naknade žrtvi kaznenog djela.

Vraćanje neosnovano stečenog

Članak 40.

Republika Hrvatska ima pravo zahtijevati vraćanje iznosa isplaćenog u skladu s ovim Zakonom i troškova postupka ako je takvo pravo ostvareno na temelju lažnih podataka i/ili je žrtva propustila obavijestiti nadležno tijelo o činjenicama koje utječu na ostvarivanje prava u skladu s ovim Zakonom ili ako je nakon isplate naknade žrtvi nadležno tijelo utvrdilo da ne postoji kazneno djelo.

Članak 41.

IX. OSTVARIVANJE NAKNADE NEPOSREDNO OD POČINITELJA KAZNENOG DJELA

(1) Podnošenje zahtjeva za naknadu po ovom Zakonu ne isključuje pravo žrtve da naknadu štete ostvaruje od osobe koja je počinjenjem kaznenog djela prouzročila štetu (štetnika).

(2) Kad žrtva ostvari naknadu neposredno od štetnika ona će se uračunati u naknadu koju zahtijeva od Republike Hrvatske.

(3) Kad je naknadom od štetnika šteta u potpunosti namirena, zahtjev žrtve će se odbiti, a ako je postupak dovršen, ali isplata još nije obavljena, donijet će se odluka da se naknada žrtvi ne isplati.

(4) Kad je Republika Hrvatska isplatila naknadu na temelju ovoga Zakona, a žrtva ostvari dio ili potpunu naknadu štete od štetnika, Republika Hrvatska ima za iznos glavnice, koji je žrtva ostvarila neposredno od štetnika, pravo regresa od žrtve, ali najviše do iznosa koji mu je platila.

Članak 42.**X. FINANCIRANJE NAKNADE ŽRTVAMA KAZNENIH DJELA**

(1) Sredstva za provedbu ovoga Zakona osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske na pozicijama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(2) Povrat neosnovano stečenih sredstava i svota koju sukladno Zakonu o kaznenom postupku osumnjičenik treba platiti za potrebe naknade štete žrtvama kaznenih djela u ispunjenju obveza iz rješenja državnog odvjetnika o odgovori početka kaznenog progona uplatit će se na račun proračuna.

XI. EVIDENCIJA O PODNOSITELJIMA ZAHTJEVA I DONESENIM ODLUKAMA

Vođenje evidencije

Članak 43.

(1) Radi odlučivanja i provedbe drugih nadležnosti u skladu s ovim Zakonom ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi evidenciju o podnositeljima zahtjeva i o donesenim odlukama o zahtjevima.

(2) Evidencija se vodi po pojedinim predmetima tako da svaki predmet ima redni broj i klasifikacijsku oznaku.

(3) Evidencija se vodi u pisanom i elektroničkom obliku.

Sadržaj evidencije

Članak 44.

Evidencija o podnositeljima zahtjeva i donesenim odlukama o zahtjevima za naknadu sadrži:

1. Podatke o podnositeljima:

- ime i prezime,
- identifikacijsku oznaku u skladu s propisima države čiji je državljanin i/ili datum rođenja i spol u slučaju nedostatka te identifikacijske oznake,
- mjesto rođenja,
- prebivalište,
- državljanstvo.

2. Podatke o donesenim odlukama:

- klasifikacijska oznaka predmeta i urudžbeni broj,
- datum podnošenja zahtjeva,
- vrsta odluke,
- kazneno djelo koje je osnova za ostvarivanje zahtjeva,
- datum donošenja odluke,
- datum pravomoćnosti rješenja o pravu na naknadu,
- iznos isplaćene naknade,
- datum isplate naknade,
- podatak je li pokrenut upravni spor,
- podatke o ostvarivanju zahtjeva na temelju članka 39., 40. i 41. ovoga Zakona.

Pohrana podataka

Članak 45.

Podaci iz evidencije o podnositeljima zahtjeva i podaci iz evidencije o donesenim odlukama iz članka 44. ovoga Zakona trajno se pohranjuju.

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Konstituiranje Odbora

Članak 46.

(1) Čelnici tijela iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona predložiti će ministru nadležnom za poslove pravosuđa članove Odbora i njihove zamjenike u roku od mjesec dana od stupanja na snagu ovoga Zakona. Kada ministar nadležan za poslove pravosuđa zaprimi prijedloge za imenovanje članova, dostavit će popis predloženih kandidata Vladi Republike Hrvatske koja će imenovati Odbor u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Predsjednik Odbora sazvat će prvu sjednicu Odbora najkasnije mjesec dana od imenovanja Odbora.

Valuta

Članak 47.

Iznos zahtjeva za naknadu izražen u stranoj valuti preračunava se u protuvrijednost u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan podnošenja zahtjeva.

Nemogućnost ostvarivanja prava

Članak 48.

Ovlaštenik koji ima pravo ostvariti naknadu prema odredbama Zakona o odgovornosti za štetu nastalu uslijed terorističkih akata i javnih demonstracija (»Narodne novine«, br. 117/03.) nema pravo na ostvarivanje naknade po ovom Zakonu.

Donošenje podzakonskih propisa

Članak 49.

(1) Vlada Republike Hrvatske donijet će odluku iz članka 20. stavka 3. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa u suglasnosti s ministrom nadležnim za unutarnje poslove donijet će pravilnik iz članka 21. stavka 2. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će pravilnik iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Vlada Republike Hrvatske uskladit će unutarnje ustrojstvo ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Stupanje na snagu Zakona

Članak 50.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Klasa: 702-01/08-01/02

Zagreb, 2. srpnja 2008.